

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/51/2015
Identifikačné číslo spisu:	1212222028
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1212222028.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu I. T. U., živnostníka podnikajúceho pod obchodným menom Ing. Ján Plesník - XANTO, Stavby, rekonštrukcie, design, s miestom podnikania vo Zvolene, A. Hlinku č. 33, IČO: 33 304 904 proti žalovanému FUTURE INVEST, a.s. v „likvidácii“, v konkurze, so sídlom v Bratislave, Košická č. 52, IČO: 34 110 488, zastúpenému advokátkou Mgr. Ivetou Vájdovou, so sídlom v Bratislave, Bárdošova č. 25, o návrhu na obnovu konania, ktoré sa pôvodne viedlo na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 25Cb/258/2005, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/193/2014-45 z 27. februára 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 23Cb/68/2012-18 z 18. decembra 2012 zamietol návrh spoločnosti FUTURE INVEST, a.s. v „likvidácii“, v konkurze, so sídlom v Bratislave, Košická č. 52, IČO: 34 110 488 (ďalej aj „navrhovateľ obnovy konania“) na obnovu konania, ktoré sa na tomto súde viedlo pod sp. zn. 25Cb/258/2005 a v ktorom navrhovateľ obnovy konania vystupoval na strane žalovaného. V predmetnom spore bol žalovaný rozsudkom č. k. 25Cb/258/2005-409 z 12. novembra 2009 zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 164.566,29 eur, spolu s 0,02 % úrokom z omeškania za každý deň omeškania od 30. marca 2002 až do zaplatenia, zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % za každý deň omeškania od 30. marca 2002 až do zaplatenia a trovami konania v sume 8.294,27 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10. februára 2010 a vykonateľnosť dňa 13. februára 2010.

2 Po oboznámení sa s návrhom na obnovu tohto konania súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh podal niekto, kto na takýto úkon nebol oprávnený. Vychádzal zo zistenia, že na majetok navrhovateľa obnovy konania bol dňa 21. júna 2010 vyhlásený konkurz, ktorý doposiaľ nie je skončený. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2008, sp. zn. 2Obdo/8/2008 zdôraznil,

že vyhlásením konkurzu na majetok obchodnej spoločnosti zaniká jej schopnosť vystupovať samostatne ako účastník súdneho konania a táto procesná spôsobilosť prechádza zo zákona na súdom ustanoveného správcu konkurznej podstaty. Uvedené spôsobuje, že v čase po vyhlásení konkurzu môže návrh na obnovu konania, ktorého predmetom je majetok úpadcu podliehajúci konkurzu, podať výlučne správca, ktorý sa zo zákona stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. V predmetnej veci návrh na obnovu konania nepodala konkurzným súdom ustanovená správkyňa JUDr. Eva Vodová, ale priamo odporca konajúci prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu, ktorý však v dôsledku vyhláseného konkurzu nemal procesnú spôsobilosť na podanie takéhoto návrhu. Návrh na obnovu konania tak bol podaný osobou, ktorá na to nebola oprávnená, v dôsledku čoho súd prvej inštancie tento návrh podľa ust. § 234 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zamietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou, či žalovaným uplatnené skutočnosti predstavujú dôvod pre povolenie obnovy konania. Doplniacim uznesením č. k. 23Cb/68/2012-39 z 15. mája 2014 Okresný súd Bratislava II doplnil chýbajúci výrok o trovách prvostupňového konania tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že si ich neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli.

3 Na odvolanie navrhovateľa obnovy konania rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“), ktorý uznesením č. k. 1Cob/193/2014-45 z 27. februára 2015 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na obnovu konania v spojení s doplniacim uznesením o trovách konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a na zdôraznenie jeho správnosti uviedol, že v danom prípade sa žalovaný domáha obnovy konania, v ktorom bol v postavení žalovaného zaviazaný právoplatným rozsudkom na zaplatenie sumy 164.566,29 eur s príslušenstvom. Ide teda o súdom priznanú pohľadávku voči navrhovateľovi obnovy konania, na ktorého majetok bol následne vyhlásený konkurz s účinkami uvedenými v prvom oddiele piatej hlavy zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“). Podľa ust. § 47 ods. 4 ZoKR platí, že súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. Keďže predmetom pôvodného konania sp. zn. 25Cb/258/2005 je záväzok navrhovateľa obnovy konania, konanie o obnove predmetného konania sa dotýka majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu. Ide teda o konanie v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZoKR, keďže toto ustanovenie sa vzťahuje na všetky konania týkajúce sa majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, vrátane rozhodovania o mimoriadnych opravných prostriedkoch, akým je aj návrh na obnovu konania. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ obnovy konania konajúci prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu nebol oprávnený na podanie takéhoto návrhu a súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh na obnovu konania zamietol.

4 Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ obnovy konania dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v postupe súdov zúčastnených na rozhodovaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 ods. 1 písm. b/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a zároveň ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolacie dôvody podľa ust. § 241 ods. 2 písm. a/ a c/ OSP). Súdny oboch inštancií mali navrhovateľovi obnovy konania (ďalej aj „dovolateľ“) odňať možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) tým, že mu nedoručili vyjadrenie správkyne konkurznej podstaty k ním podanému odvolaniu. Zároveň svoje konanie zaťažili vadou v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. b/ OSP, keďže dospeli k záveru, že dovolateľ nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Súdny nesprávne posúdili oprávnenie dovolateľa podať návrh na obnovu konania, ktoré je síce mimoriadnym opravným prostriedkom, ale nie je konaním o majetku úpadcu. V prípade tohto konania sa podľa názoru dovolateľa jedná o samostatné konanie, odlišné od konania, ktorého obnovy sa domáha. Uvedené je zrejme aj zo samotnej právnej úpravy konania o obnove podľa ust. § 232 a nasl. OSP, z ktorej vyplýva, že v prípade návrhu na obnovu konania sa jedná o samostatné konanie, ktoré sa končí nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o tomto návrhu a nemôže byť vnímané ako integrálna súčasť pôvodného konania, ktorého obnovy sa domáha. Pokiaľ súdy oboch inštancií dospeli k záveru, že na podanie takéhoto návrhu je aktívne legitimovaný len správca úpadcu, ide o extenzívny výklad ustanovenia § 47 ods. 4 ZoKR, ktorý nemožno akceptovať. Ďalej dovolateľ poukázal na to, že pohľadávku, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný rozsudkom pre zmeškanie v konaní, ktorého obnovy sa domáha, nikdy neevidoval

vo svojom účtovníctve a ide o fiktívnu pohľadávku. V prípade obnoveného konania by tak predmetom bola domnelá pohľadávka domnelého veriteľa, a nie akýkoľvek majetkový substrát spadajúci do majetku úpadcu. Tiež z definície majetku podľa ust. § 2 ods. 4 písm. a/ zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve podľa názoru dovolateľa vyplýva, že konanie o návrhu na obnovu konania nespĺňa podmienku konania týkajúceho sa majetku úpadcu tak, ako túto podmienku nespĺňa ani obnovené konanie v prípade, že v ňom súd začne konať. Keďže ani obnovené konanie sa nebude týkať majetku úpadcu, je možné ho viesť, resp. v ňom pokračovať s rovnakými účastníkmi, ako existovali v čase podania návrhu na jeho začatie, teda pred vyhlásením konkurzu na majetok dovolateľa. Vyššie uvedené námietky vzniesol už v rámci odvolania podaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie, avšak odvolací súd sa nimi vôbec nezaoberal. Z týchto dôvodov žiadal obe napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5 K dovolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol dovolanie odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou. Poukázal na to, že konanie, v ktorom vystupuje úpadca a predmetom ktorého je nárok na zaplatenie peňažnej sumy, je konaním, ktoré sa týka majetku úpadcu, pretože rozhodnutím o takomto nároku dochádza k zásahu do majetkovej sféry úpadcu. O takýchto konaniach v zmysle ust. § 47 ZoKR platí, že po vyhlásení konkurzu sa účastníkom konania namiesto úpadcu stáva správca, ktorý jediný disponuje možnosťou takého konania začať, príp. dať súhlas na pokračovanie v konaní, ktoré sa začalo pred vyhlásením konkurzu a bolo zo zákona prerušené. Konanie o návrhu na obnovu konania nie je samostatným konaním, ale len rozhodovaním o mimoriadnom opravnom prostriedku. Ani skutočnosť, že sa o ňom rozhoduje samostatným uznesením, z neho nerobí samostatné konanie, pretože rovnako sa samostatným rozhodnutím rozhoduje aj o iných opravných prostriedkoch, príp. procesných návrhoch (napr. na prerušenie konania).

6 Zo spisu vyplýva, že dovolanie navrhovateľa obnovy konania bolo podané dňa 11. mája 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

7 Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie navrhovateľa obnovy konania bolo podané v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie podala na to oprávnená osoba.

8 Podľa § 424 CSP dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Za určitých v zákone stanovených podmienok môže dovolanie podať aj intervenient (§ 425 CSP) a prokurátor (§ 426).

9 V civilnom sporovom konaní sú stranami žalobca ako subjekt, ktorý podal na súde žalobu a žalovaný ako subjekt, ktorého takto žalobca označil vo svojej žalobe (§ 60 CSP).

10 V posudzovanom prípade sa sudy oboch inštancií zaoberali otázkou, či navrhovateľ obnovy konania, na ktorého majetok bol po právoplatnosti rozsudku vyhlásený konkurz a ktorý v pôvodnom konaní vystupoval na strane žalovanej, je osobou oprávnenou na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Dospeli pritom k záveru, že sa jedná o návrh na obnovu konania, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou.

11 Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď súdy o tomto návrhu rozhodovali, osobou oprávnenou napadnúť právoplatný rozsudok súdu bol výlučne účastník konania (§ 228 ods. 1 OSP). Išlo pochopiteľne o účastníka pôvodného konania, ktoré sa skončilo napadnutým právoplatným rozsudkom. Tento účastník bol oprávnený napadnúť právoplatný rozsudok návrhom na obnovu konania len v tom rozsahu, v akom bol napadnutým rozsudkom negatívne dotknutý na svojich právach, resp. sa rozhodlo v jeho neprospech.

12 Žalovaná obchodná spoločnosť FUTURE INVEST, a.s. v „likvidácii“ v spore, ktorý sa viedol na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 25Cb/258/2005, nepochybne bola takýmto neúspešným účastníkom konania, keďže napadnutým rozsudkom č. k. 25Cb/258/2005-409 z 12. novembra 2009 jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 164.566,29 eur spolu s 0,02 % úrokom z omeškania za každý deň omeškania od 30.03.2002 až do zaplatenia a zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % za každý deň omeškania od 30.03.2002 až do zaplatenia a trovami konania v sume 8.294,27 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na prvopise predmetného rozsudku je vyznačená doložka právoplatnosti dňa 10. februára 2010 a vykonateľnosti dňa 13. februára 2010.

13 Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 21. júna 2010, sp. zn. 3K/21/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. júla 2010 (t. j. po právoplatnom skončení konania vo veci sp. zn. 25Cb/258/2005), bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz. Nastali tak (procesné) účinky vyhlásenia konkurzu predpokladané ustanovením § 47 ods. 4 ZoKR, podľa ktorého súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

14 Konanie o návrhu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 25Cb/258/2005, je aj podľa názoru dovolacieho súdu „konaním, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi“. Navrhovateľ obnovy konania sa totiž predmetným návrhom domáha povolenia obnovy konania, v ktorom mu bola ako žalovanému uložená povinnosť poskytnúť žalobcovi peňažné plnenie. Prisúdená peňažná pohľadávka by mala byť hradená z majetku žalovanej obchodnej spoločnosti, ktorá sa vyhlásením konkurzu stala úpadcom (§ 23 ods. 1 ZoKR), pričom k účinkom vyhlásenia konkurzu v zmysle ust. § 44 ods. 1 ZoKR patrí, že oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu. V prípade vyhlásenia konkurzu na majetok obchodnej spoločnosti v likvidácii zároveň platí, že vyhlásením konkurzu sa likvidácia prerušuje až do zrušenia konkurzu a likvidátor počas konkurzu vykonáva svoju pôsobnosť len v rozsahu, v akom neprešla na správcu (§ 44 ods. 6 ZoKR).

15 Dovolací súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa obnovy konania, že v prípade návrhu na obnovu konania sa jedná o samostatné konanie, ktoré sa končí právoplatnosťou rozhodnutia o tomto návrhu a nemôže byť vnímané ako súčasť pôvodného konania, ktorého obnovy sa domáha. Súvislosť predmetného konania o návrhu na obnovu konania s majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi je podľa názoru dovolacieho súdu celkom zjavná. V prípade návrhu na obnovu konania ako mimoriadneho opravného prostriedku ide vlastne o ochranu majetku úpadcu voči peňažným nárokom úspešného žalobcu z konania Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 25Cb/258/2005. Úpadca navrhuje povoliť obnovu tohto konania s cieľom privodiť pre seba priaznivejšie rozhodnutie vo veci a nemusieť žalobcovi zaplatiť prisúdené peňažné sumy. Skutočnosť, že sa o tomto opravnom prostriedku rozhoduje v osobitnom procesnom postupe, ktorý zahŕňa dve štádiá: 1. konanie o povolení obnovy konania, v rámci ktorého sa návrh na obnovu konania buď zamietne alebo sa obnova povolí (§ 234 OSP) a 2. (nové) konanie vo veci samej, ktoré nasleduje len po povolení obnovy konania (§ 235 OSP), čo však ešte neznamená, že ide o samostatné konanie, ktoré nemá žiadnu súvislosť s pôvodným konaním, ktorého obnovy sa v spore neúspešná strana domáha.

16 Námietka, že pohľadávka žalobcu je fiktívna, navrhovateľ obnovy konania ju nevedie vo svojom

účtovníctve a ani prípadné obnovené konanie by sa netýkalo majetku úpadcu, je bez právnej relevancie. Rozhodujúce je to, že ide o pohľadávku postihujúcu majetok obchodnej spoločnosti v konkurze. Aj odkaz na ustanovenie § 2 ods. 4 písm. a/ zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, ktoré na účely tohto zákona definuje pojem majetok, je nenáležitý, pretože pohľadávka žalobcu voči žalovanej obchodnej spoločnosti je z pohľadu úpadcu jeho dlhom, resp. záväzkom ktorý nespadá pod tam uvedenú definíciu majetku.

17 Keďže ide nepochybne o konanie týkajúce sa majetku úpadcu, ktorý podlieha konkurzu, bola v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZoKR na podanie návrhu na obnovu konania oprávnená výlučne súdom ustanovená správkyňa JUDr. Eva Vodová, so sídlom v Bratislave, Wilsonova 4, avšak nie ako zástupkyňa úpadcu, ale priamo ako účastníčka konania namiesto úpadcu (k uvedenému pozri bližšie bod 14 stanoviska občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky zo 17. júna 1998, Cpjn 19/98).

18 Ako vyplýva z obsahu spisu, predmetný návrh v mene žalovanej obchodnej spoločnosti v konkurze podpísali I. ako predseda predstavenstva a I. ako členka predstavenstva. Rovnaké osoby plnomocenstvom z 8. mája 2015 splnomocnili advokátku Mgr. Ivetu Vajdovú na podanie dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/193/2014-45 z 27. februára 2015 a zastupovanie v predmetnom dovolacom konaní. Uvedení členovia štatutárneho orgánu úpadcu však neboli oprávnení v tejto veci konať v mene žalovanej obchodnej spoločnosti, a to jednak preto, že v dôsledku vstupu obchodnej spoločnosti do likvidácie prešla pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene spoločnosti na ustanoveného likvidátora (§ 70 ods. 3 Obchodného zákonníka) a zároveň vyhlásením konkurzu prešla časť tejto pôsobnosti, ktorá zahŕňa oprávnenie nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku z likvidátora na správcu (§ 44 ods. 6 ZoKR). Preto aj keby návrh na obnovu konania podpísal I. J. C. ako likvidátor žalovanej obchodnej spoločnosti, jednalo by sa rovnako o návrh podaný neoprávnenou osobou.

19 V situácii, keď úpadca v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZoKR nemôže sám podať žalobu vo veci, ktorá sa týka jeho majetku podliehajúceho konkurzu, je logické, že v takejto veci, ktorá je právoplatne skončená, a teda neprichádza do úvahy prerušenie konania a prípadný súhlas správcu s jeho pokračovaním (§ 47 ods. 1, 3 ZoKR), nemôže úpadca sám podať ani mimoriadny opravný prostriedok v podobe návrhu na obnovu konania alebo dovolania. Zákon na takéto procesné úkony legitimuje správcu, ktorý v rámci svojej zodpovednosti za správu majetku úpadcu je oprávnený využívať aj prostriedky súdnej ochrany, vrátane podávania opravných prostriedkov. Preto aj zákon správcu označil za účastníka takehoto konania, nepripúšťajúc, aby úpadca samotný, resp. jeho štatutárny orgán získal dispozičné právo nad konkurzným majetkom prostredníctvom prebiehajúceho súdneho konania (k uvedenému pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2011, sp. zn. 1Ndz/1/2011).

20 Pokiaľ v prejednávanej veci, majúcej charakter konania v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZoKR, návrh na obnovu konania nepodala súdom ustanovená správkyňa JUDr. Eva Vodová, ale urobil tak úpadca, resp. v mene úpadcu členovia jeho štatutárneho orgánu, ktorým však neprináleží oprávnenie konať v mene úpadcu, ide o návrh na obnovu konania podaný neoprávnenou osobou. Rovnako tak dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/193/2014-45 z 27. februára 2015 nebolo podané na to oprávnenou osobou, čo je dôvod pre to, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetné dovolanie podľa ust. § 447 písm. b/ CSP odmietol.

21 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22 Uznesenie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.